

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, JUDr. Ivety Glogrové, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Jany Nowakové Těmínové a JUDr. Petra Škvaina, o návrhu **ministra spravedlnosti** ze dne 23. 11. 2011, č. j. 358/2011-OD-ENA/13, na zahájení kárného řízení proti **JUDr. J. F.**, soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu Praha 2, se sídlem Ve Studeném 117/5a, Praha 4, zast. JUDr. Pavlem Novákem, advokátem, se sídlem Bohuslava Martinů 1051/2, Praha 4, adresa pro doručování V Holešovičkách 1579/24, Praha 8, při ústním jednání konaném dne 31. 7. 2012,

t a k t o :

**JUDr. J. F., nar. X,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Praha 2,**

I.

j e v i n e n , ž e

1. jako soudní exekutor v exekučních řízeních vedených pod sp. zn. 132 Ex 2375/09, sp. zn. 132 Ex 16382/09, sp. zn. 132 Ex 27443/09, sp. zn. 132 Ex 2639/10, v příkazech k úhradě nákladů exekuce ze dne 28. 2. 2011, č. j. 132 Ex 2375/09 - 54, ze dne 10. 12. 2010, č. j. 132 Ex 16382/09 - 61, ze dne 18. 6. 2010, č. j. 132 Ex 27443/09 - 51, ze dne 10. 1. 2011, č. j. 132 Ex 2639/10 - 20, určil odměnu exekutora z nejvyšších podání dražby a nikoliv z částek, jimiž by byly za předpokladu řádně určené odměny uspokojeny nároky oprávněných a přihlášených věřitelů, výši této odměny následně potvrdil i v usneseních o rozvrhu ze dne 14. 4. 2011, č. j. 132 Ex 2375/09 - 57, ze dne 10. 2. 2011, č. j. 132 Ex 16382/09 - 68, ze dne 24. 9. 2010, č. j. 132 Ex 27443/09 - 58, ze dne 24. 3. 2011, č. j. 132 Ex 2639/10 - 22, a dále v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 132 Ex 38015/09 v usnesení ze dne 27. 7. 2010, č. j. 132 Ex 38015/09 - 97, takto nesprávně určenou výši odměny převzal z příkazu k úhradě nákladů exekuce předchozího exekutora, čímž jednal v rozporu s ustanovením § 5 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, ve znění pozdějších změn;
2. jako soudní exekutor v exekučním řízení v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 22. 2. 2011, č. j. 132 Ex 4916/10 - 57, učinil součástí nákladů částku 12.400 Kč pod pol. č. 4 a dalších 4.000 Kč pod pol. č. 6 za provádění místních šetření jakožto úkonů exekuční činnosti v místě sídla svého úřadu, kterým je hl. m. Praha, požadoval v rozporu s ust. § 14 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., aniž navíc v rozporu s § 2 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb. pořídil z údajných místních šetření protokol či jinou formou tyto úkony zaznamenal do příslušného spisu;

3. jako soudní exekutor v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 132 Ex 7524/10 v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 24. 2. 2011, č. j. 132 Ex 7524/10 - 20, učinil součástí nákladů částku 1.000 Kč pod pol. č. 3 a dalších 2.400 Kč pod pol. č. 4 za provádění místních šetření jakožto úkonů exekuční činnosti v místě sídla svého úřadu, kterým je hl. m. Praha, požadoval v rozporu s ust. § 14 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., aniž navíc v rozporu s § 2 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb. pořídil z údajných místních šetření protokol či jinou formou tyto úkony zaznamenal do příslušného spisu;

t e d y

závažným způsobem porušil své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu se mu ukládá

p o k u t a v e v ý š i 1 0 0 0 0 0 K č .

Tato pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14102011.

II.

podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., v platném znění,

s e z p r o š ť u j e

návrhu ministra spravedlnosti podaného dne 24. 11. 2011, č. j. 358/2011-OD-ENA/13, v částech, jimiž mu bylo kladeno za vinu, že:

1. jako soudní exekutor v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 132 Ex 4916/10 neúčelně vynaložil a v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 22. 2. 2011, č. j. 132 Ex 4916/10 - 57, následně určil hotové výdaje a náhradu za ztrátu času souhrnně částkou 73.937,20 Kč (včetně 20 % DPH), z čehož částku 1.000 Kč pod pol. č. 2 za provedení dvou soupisů movitých věcí a dalších 1.000 Kč pod pol. č. 5 za převzetí sepsaných movitých věcí do úschovy požadoval na základě vlastního sazebníku v rozporu s ust. § 1 odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb.; částku 12.790 Kč pod pol. č. 8 za podání znaleckého posudku, který nebyl vypracován, částku 15.604 Kč pod pol. č. 9 za náklady zámečníka a částku 14.259 Kč pod pol. č. 10 za náklady stěhovací a detektivní agentury, přestože tyto služby nebyly poskytnuty, požadoval v rozporu s ust. § 87 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb.;
2. jako soudní exekutor v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 132 Ex 7524/10 neúčelně vynaložil a v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 24. 2. 2011, č. j. 132 Ex 7524/10 - 20,

následně určil hotové výdaje a náhradu za ztrátu času souhrnně částkou 17.708,40 Kč (včetně DPH 20%), z toho částku 1.160 Kč pod pol. č. 6 za náklady zámečníka a částku 10.000 Kč pod pol. č. 7 za náklady stěhovací a detektivní agentury, přestože tyto služby nebyly poskytnuty a osoby, které je měly poskytnout, na místě vůbec nebyly přítomny, požadoval v rozporu s ust. § 87 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb.;

3. jako soudní exekutor v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 132 Ex 4916/10 v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 3. 2011, č. j. 132 EX 4916/10 - 67, určil náklady oprávněného z peněžitého plnění uvedeného v exekučním titulu a nikoliv v usnesení o nařízení exekuce, čímž jednal v rozporu s ustanovením § 3 odst. 1 bod 5 ve spojení s § 12 odst. 1 a § 16 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb.;

neboť tyto skutky nejsou kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Kárný návrh, vymezení skutků

Ministr spravedlnosti podal návrh na zahájení kárného řízení proti JUDr. J. F., soudnímu exekutorovi pro skutky, jichž se měl dopustit tím, že

- 1) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce usnesením Okresního soudu v Olomouci č. j. 47 Nc 5191/2004 - 74 v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 132 Ex 2375/09 - 54 ze dne 28. 2. 2011 určil odměnu exekutora ve výši 16.880 Kč bez DPH, když základem pro výpočet odměny stanovil v rozporu s § 5 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb. nejvyšší podání z dražby nemovitostí v částce 112.500 Kč a nikoliv částku 84.404,40 Kč, kterou by byly za předpokladu správně určené odměny v částce 12.680 Kč bez DPH, a tedy celkových nákladech exekuce 28.095,60 Kč vč. 20% DPH uspokojeny nároky oprávněného, takto určenou odměnu potvrdil usnesením o rozvrhu č. j. 132 Ex 2375/09 - 57 ze dne 14. 4. 2011 a na jeho základě si ji vyplatil dne 23. 5. 2011, čímž na straně soudního exekutora došlo, na úkor oprávněného, k obohacení o 4.200 Kč (bez DPH);
- 2) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 č. j. 49 Nc 4202/2008 - 3 v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 132 Ex 16382/09 - 61 ze dne 10. 12. 2010 určil odměnu exekutora ve výši 165.000 Kč bez DPH, když základem pro výpočet odměny stanovil v rozporu s § 5 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb. nejvyšší podání z dražby nemovitostí v částce 1.100.000 Kč a nikoliv částku 902.713 Kč, kterou by byly za předpokladu správně určené odměny v částce 135.420 Kč bez DPH a tedy celkových nákladech exekuce 189.552 Kč vč. 20% DPH uspokojeny nároky oprávněného a přihlášeného věřitele OSSZ Přerov, takto určenou odměnu potvrdil usnesením o rozvrhu č. j. 132 Ex 16382/09 - 68 ze dne 10. 2. 2011 a na jeho základě si ji vyplatil dne 28. 3. 2011, čímž na straně soudního exekutora došlo, na úkor částečně uspokojeného věřitele OSSZ Přerov, k obohacení o 29.580 Kč (bez DPH);
- 3) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce usnesením Okresního soudu v České Lípě č. j. 16 Nc 7565/2007 - 4 v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 132 Ex 27443/09 - 51 ze dne 18. 6. 2010 určil odměnu exekutora ve výši 57.500 Kč bez DPH, když základem pro výpočet odměny stanovil v rozporu s § 5 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb. nejvyšší podání z dražby nemovitostí v částce 383.333 Kč a nikoliv částku 292.629,80 Kč, kterou by byly za předpokladu správně určené odměny v částce 43.910 Kč bez DPH a tedy celkových nákladech exekuce 90.703,20 Kč vč. 20% DPH uspokojeny nároky oprávněného a přihlášeného věřitele Mgr. K. K. a ČSOB leasing a. s., takto určenou odměnu potvrdil usnesením o rozvrhu č. j. 132 Ex 27443/09 - 58 ze dne 24. 9. 2010 a na

- jeho základě si ji vyplatil dne 21. 10. 2010, čímž na straně soudního exekutora došlo, na úkor částečně uspokojeného věřitele ČSOB leasing a. s., k obohacení o 13.590 Kč (bez DPH);
- 4) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce usnesením Okresního soudu v Klatovech č.j. 15 Nc 2522/2008 - 5 v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 132 Ex 2639/10 - 20 ze dne 10. 1. 2011 určil odměnu exekutora ve výši 10.010 Kč bez DPH, když základem pro výpočet odměny stanovil v rozporu s § 5 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb. nejvyšší podání z dražby nemovitostí v částce 66.667 Kč a nikoliv částku 32.776,60 Kč, kterou by byly za předpokladu správně určené odměny v částce 4.920 Kč bez DPH a tedy celkových nákladech exekuce 26.090,40 Kč vč. 20% DPH uspokojeny nároky oprávněného, takto určenou odměnu potvrdil usnesením o rozvrhu č. j. 132 Ex 2639/10 - 22 ze dne 24. 3. 2011 a na jeho základě si ji vyplatil dne 23. 5. 2011, čímž na straně soudního exekutora došlo, na úkor oprávněného, k obohacení o 5.090 Kč (bez DPH);
- 5) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 č.j. 19 Nc 7264/2002 - 4 usnesením č. j. 132 Ex 38015/09 - 97 ze dne 27. 7. 2010 rozhodl o uspokojení svých nákladů exekuce z rozdělované podstaty v první skupině v částce 148.879,80 Kč, na základě příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 071 Ex 265/02 - 83 ze dne 27. 6. 2008, v němž soudní exekutor původně pověřený provedením této exekuce určil odměnu exekutora ve výši 99.000 Kč bez DPH, když základem pro výpočet odměny stanovil v rozporu s § 5 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb. nejvyšší podání z dražby nemovitostí v částce 660.000 Kč a nikoliv částku 533.818,20 Kč, kterou by byly za předpokladu správně určené odměny v částce 80.090 Kč bez DPH a tedy celkových nákladech exekuce 126.181,80 Kč vč. 20% DPH uspokojeny nároky oprávněného a věřitelů VZP ČR, FÚ Humpolec a Město Humpolec, obohatil se tak (na úkor částečně uspokojeného věřitele FÚ Humpolec) o 18.910 Kč (bez DPH), když si částku příznanou rozvrhovým usnesením dne 13. 10. 2010 vyplatil;
- 6) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce usnesením Okresního soudu v Nymburce č.j. 22 Nc 6272/2009 - 41 neúčelně vynaložil a v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 132 Ex 4916/10 - 57 ze dne 22. 2. 2011 následně určil botové výdaje a náhradu za ztrátu času souborně částkou 73 937,20 Kč (včetně 20 % DPH), z čehož částku 1.000 Kč pod pol. č. 2 za provedení dvou soupisů movitých věcí a dalších 1.000 Kč pod pol. č. 5 za převzetí sepsaných movitých věcí do úschovy požadoval na základě vlastního sazebníku v rozporu s ust. § 1 odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb.; částku 12.400 Kč pod pol. č. 4 a dalších 4.000 Kč pod pol. č. 6 za provádění místních šetření jakožto úkonů exekuční činnosti v místě sídla svého úřadu, kterým je hl. m. Praha, požadoval v rozporu s ust. § 14 odst. 1 vyhlášky vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., aniž navíc v rozporu s § 2 odst. 1 vyhlášky vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb. pořídil z údajných místních šetření protokol či jinou formou tyto úkony zaznamenal do příslušného spisu; částku 12.790 Kč pod pol. č. 8 za podání znaleckého posudku, který nebyl vypracován, částku 15.604 Kč pod pol. č. 9 za náklady zámečnicka a částku 14.259 Kč pod pol. č. 10 za náklady stěhovací a detektivní agentury, přestože tyto služby nebyly poskytnuty, požadoval v rozporu s ust. § 87 odst. 1 zák. č. 120/2001 Sb., a nikoliv částkou 4.200 Kč. A dále v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 132 EX 4916/10 - 67 ze dne 18. 3. 2011 určil náklady oprávněného včetně 20 % DPH namísto 47.940 Kč částkou 78.300 Kč, a to v rozporu ust. § 3 odst. 1 bod 5 ve spojení s § 12 odst. 1 a § 16 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., když základem pro výpočet odměny stanovil chybně peněžité plnění 4.600.000 Kč uvedené v exekučním titulu a nikoliv peněžité plnění 2.069.162 Kč uvedené v usnesení o nařízení exekuce;
- 7) jako exekutor pověřený provedením exekuce usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 č.j. 34 EXE 1754/2010 - 18 neúčelně vynaložil a v příkazu k úhradě nákladů exekuce č. j. 132 EX 7524/10 - 20 ze dne 24. 2. 2011 následně určil botové výdaje a náhradu za ztrátu času souborně částkou 17.708,40 Kč (včetně DPH 20%), z čehož částku 1.000 Kč pod pol. č. 3 a dalších 2.400 Kč pod pol. č. 4 za provádění místních šetření jakožto úkonů exekuční činnosti v místě sídla svého úřadu, kterým je hl. m. Praha, požadoval v rozporu s ust. § 14 odst. 1 vyhlášky vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., aniž navíc v rozporu s § 2 odst. 1 vyhlášky vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb. pořídil z údajných místních šetření protokol či jinou formou tyto úkony zaznamenal

do příslušného spisu; částku 1.160 Kč pod pol. č. 6 za náklady zámečníka a částku 10.000 Kč pod pol. č. 7 za náklady stěhovací a detektivní agentury, přestože tyto služby nebyly poskytnuty a osoby, které je měly poskytnout, na místě vůbec nebyly přítomny, požadoval v rozporu s ust. § 87 odst. 1 zák. č. 120/2001 Sb., a nikoliv částkou 4.200 Kč.

V odůvodnění návrhu kárný žalobce konstatoval, že v kontrolovaných spisech byl zjištěn nesprávný výpočet odměny exekutora (odměna byla navýšena oproti zákonné výši). Procentní sazbu a základ pro výpočet odměny zcela jednoznačně stanoví § 5 odst. 3 a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 330/2001 Sb., o odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*exekutorský tarif*“). Nerespektování těchto ustanovení označil kárný žalobce při nejmenším za hrubou nedbalost soudního exekutora, který s výjimkou spisu sp. zn. 132 Ex 2639/10 považoval svůj postup za správný. Vysvětlení výpočtu odměny exekutora z výtěžku dražeb bylo soudním exekutorům poskytnuto jako metodika v nultém čísle časopisu soudních exekutorů Komorní listy v září 2009. Kárný žalobce zdůraznil, že odměnu nelze vyčíslit z celé rozdělované podstaty, a to ani v případě, že je zcela vyčerpána, ale pouze z té části, která připadne na věřitele povinného. Kárně obviněný inkasuje odměnu i z vymožení své vlastní odměny a náhrad, což je v rozporu s § 5 odst. 3 exekutorského tarifu, od kterého se soudní exekutor při stanovení mimosmluvní odměny nemůže odchýlit. Ke skutku pod č. 6 návrhu kárný žalobce uvedl, že pro účtování odměny za soupis movitých věcí nelze užívat soukromě vytvořený sazebník. Soupis movitých věcí a převzetí movitých věcí jsou kryty odměnou exekutora ve smyslu § 1 odst. 3 exekutorského tarifu. K místnímu šetření na adrese advokátní kanceláře povinného Praha 10 kárný žalobce podotkl, že náhradu za ztrátu času při výkonu činnosti na území Prahy nelze účtovat u soudních exekutorů jmenovaných do exekutorských úřadů v obvodech pražských soudů; ve spisu navíc nejsou založeny protokoly o místním šetření. Kárný žalobce dále kárně obviněnému vytýkal, že vzal za základ pro určení odměny advokáta oprávněného částku, na kterou zněl exekuční titul, ačkoliv základem odměny mělo být vymáhané plnění. Ke skutku pod č. 7 kárný žalobce doplnil, že spis neobsahuje protokoly o místním šetření a chybí protokol o soupisu movitých věcí na adrese D. Z. W. 834/10, P. 6; tyto úkony nelze brát za prokázané. Zámečnické, stěhovací a detektivní služby vůbec nebyly čerpány; z protokolu o soupisu movitých věcí je zřejmé, že zámečník ani stěhovací agentura nebyli na místě přítomni. Kárný žalobce shrnul, že nejde o jednotlivou nedbalost, ale o soustavné úmyslné obohacování nad rámec oprávněných nároků soudního exekutora.

Návrh na zahájení kárného řízení byl kárnému soudu doručen celkem ve třech verzích. Jednotlivé verze se odlišují tím, v jaké formě byly podány, kým byly podepsány a zda obsahují datum vyhotovení návrhu či nikoliv. Vlastní návrh v písemné podobě opatřený podpisem ministra spravedlnosti a obsahující datum vyhotovení návrhu dne 23. 11. 2011 (ve formě otisku datového razítka) byl kárnému soudu doručen prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 29. 11. 2011 (odeslán dne 25. 11. 2011). Tomu předcházelo (dne 24. 11. 2011) doručení datové zprávy, která zahrnovala jednak též návrh převedený do elektronické podoby prostým skenováním a jednak elektronickou verzi návrhu bez data vyhotovení, bez podpisu ministra spravedlnosti, opatřenou elektronickým podpisem Bc. L. K.

V doplnění návrhu ze dne 3. 4. 2012 kárný žalobce popsal u jednotlivých případů nesprávného výpočtu odměny exekutora konkrétní postup, jak měla být odměna určena správně. Konstatoval, že metodiku výpočtu odměny prezentovanou v nultém čísle Komorních listů je nutno chápat pouze jako matematickou pomůcku, když základ pro výpočet odměny stanoví zcela jasně § 5 odst. 3 exekutorského tarifu, který jiný výklad nepřipouští. V jednotlivých příkazech k úhradě nákladů exekuce, ani v rozvrhových usneseních kárně obviněný náklady

exekuce dostatečně nezdůvodnil, účastníci řízení tak neměli informace potřebné k posouzení správnosti jejich výše. Závěrem kárný žalobce upozornil na nesprávné označení bodů 2 až 5 v odůvodnění kárného návrhu, které způsobilo, že odůvodnění neodpovídalo výroku kárného návrhu.

Při jednání dne 31. 7. 2012 kárný žalobce setrval na svém návrhu v plném rozsahu a požadoval uložení kárného opatření podle § 116 odst. 2 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (*exekuční řád*) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a to pokuty ve výši 300.000 Kč.

Kárný senát nejprve zkoumal, zda návrh na zahájení kárného řízení splňuje předpoklady pro jeho věcné projednání. Zjistil přitom, že návrh byl z hlediska subjektivní a objektivní lhůty podán včas a účinně, neboť byl podán osobou k tomu oprávněnou do šesti měsíců poté, kdy se kárný žalobce dozvěděl o kárném provinění (30. 6. 2011), a nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít (vydání příkazů k úhradě nákladů exekuce dne 18. 6. 2010, 10. 12. 2010, 10. 1. 2011, 22. 2. 2011, 24. 2. 2011, 28. 2. 2011, 18. 3. 2011 a vydání usnesení o rozvrhu dne 27. 7. 2010).

Při posuzování včasnosti návrhu kárný senát nepřihlížel k návrhům doručeným do datové schránky kárného soudu dne 24. 11. 2011, neboť elektronicky učiněné podání neobsahovalo elektronický podpis osoby oprávněné k podání návrhu - ministra spravedlnosti [srov. § 59 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (*trestní řád*), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů]. Návrh na zahájení kárného řízení byl tedy podán až dne 25. 11. 2011, kdy byl písemný návrh podepsaný ministrem spravedlnosti odeslán kárnému soudu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (srov. § 60 odst. 4 trestního řádu).

Vzhledem k tomu, že písemný návrh na zahájení kárného řízení doručený kárnému soudu dne 29. 11. 2011 splňoval veškeré náležitosti podle § 117 odst. 4 exekučního řádu, kárný senát shledal, že návrh je způsobilý k věcnému projednání. Skutečnost, že kárný žalobce při popisu obsahu spisů některé spisy navzájem zaměnil a návrh na zahájení kárného řízení neobsahoval zdůvodnění, jak dospěl kárný žalobce k výše uvedeným částkám, nepovažoval kárný senát za vady natolik závažné, aby bránily projednání návrhu.

Kárný senát veden snahou o lepší přehlednost řízení a rozhodnutí rozdělil jednání kárně obviněného do čtyř skupin a přistoupil ke změně formulace skutků, které byly kárně obviněnému kladeny za vinu. První skupinu tvoří skutky uvedené pod body 1 až 5 návrhu na zahájení kárného řízení, ve kterých kárný žalobce vytýkal kárně obviněnému shodná pochybení při výpočtu odměny exekutora. Kárný senát, aniž by jednání kárně obviněného popsané v návrhu pod body 1 až 5 hodnotil jako pokračující delikt, považoval za praktické toto jednání sloučit do jednoho bodu výroku (zahrnujícího pět skutků) a vypustit údaje, které nebyly nezbytné pro jednoznačnou identifikaci těchto skutků. Do druhé skupiny zařadil kárný senát část jednání kárně obviněného uvedeného pod bodem 6 návrhu - nesprávně určené náklady oprávněného. Třetí skupinu tvoří zbývající část jednání popsáno v bodu 6 návrhu - nesprávně účtované náklady exekuce. Do čtvrté skupiny zařadil kárný senát jednání kárně obviněného vymezené v návrhu pod bodem 7, tj. rovněž nesprávně účtované náklady exekuce. Vzhledem k tomu, že kárný senát dospěl u jednotlivých skutků k různým závěrům o tom, zda se jedná o kárné provinění či nikoliv, poslední dvě skupiny musel ve výroku tohoto rozhodnutí rozdělit každou na dvě části, a to jednak účtování částek za místní šetření v místě sídla exekutorského úřadu a jednak tvrzené neúčelně vynaložené náklady exekuce.

II. Obhajoba kárně obviněného

V písemném stanovisku kárně obviněný uvedl, že v řízeních sp. zn. 132 EX 2375/09, 132 EX 16382/09, 132 EX 27443/09 a 132 EX 38015/09 stanovil odměnu exekutora zcela v souladu s § 5 exekutorského tarifu. Z právních předpisů (exekuční řád, exekutorský tarif), ani z judikatury soudů vyšší instance není zřejmé, jak při jazykovém či logickém výkladu § 5 odst. 3 exekutorského tarifu stanovit základ pro výpočet odměny exekutora. Odměna exekutora a jeho hotové náklady jsou přitom považovány za příslušenství pohledávky oprávněného. Výtěžek dražby částečně kryjící pohledávku oprávněného (nikoliv ji přesahující) byl z jazykového a logického výkladu exekutorského tarifu správně použit pro výpočet odměny exekutora ve výši 15 % podle § 6 tohoto předpisu. Výklad dotčených ustanovení kárným žalobcem vede k faktické nemožnosti stanovit základ pro výpočet odměny exekutora a nemůže být základem pro stanovení kárné odpovědnosti; jedná výlučně o střet právních názorů, nikoliv o nepochybné porušení konkrétního předpisu či opakovaně nezákonné jednání.

Pochybení vytýkané ve spisu sp. zn. 132 EX 2639/10 kárně obviněný uznal a doplnil, že ihned po kontrole provedené orgánem dohledu učinil opatření k opravě chybného postupu v dané věci a u všech provedených dražeb, o čemž orgán dohledu vyrozuměl. Při dodatečném rozvrhovém jednání dne 25. 7. 2011 rozvrhl tu část podstaty, která byla rozdělena nesprávně. Kárně obviněný následky svého pochybení odstranil a žádnému z účastníků nevznikla újma. Následně bylo přijato opatření, aby k uvedenému již nedošlo.

Ke spisu sp. zn. 132 EX 4916/10 kárně obviněný v písemném stanovisku poukázal na specifika tohoto řízení, které bylo vedeno na majetek povinného - advokáta a příbuzného JUDr. Z. K., člena advokátní kanceláře R., H., K., kterého kárně obviněný osobně zná. Kárně obviněný i jeho předchůdce soudní exekutor JUDr. J. P. byli ze strany zmíněné advokátní kanceláře napadáni způsobem, který není obvyklý, a oběma bylo oznamováno, že bude využit veškerý možný postup včetně osobních vazeb všech partnerů této advokátní kanceláře, dojde-li k jakékoliv činnosti exekutora, která postihne majetek povinného. Činnost zaměstnanců exekutora byla vedena tak, aby nebyl ohrožen či narušen výkon advokátní profese povinného. Před započítáním jakéhokoliv zásahu do majetkové sféry povinného mu kárně obviněný poskytl možnost podat veškeré opravné prostředky, které však soudy zamítaly. Hotové náklady byly stanoveny příkazem k úhradě nákladů exekuce, který exekuční soud změnil tak, že převážnou většinu nákladů exekutorovi pro domnělou neúčelnost nepřiznal. Hotové náklady spočívající v nákladech na přípravu znaleckého posudku a reálně vynaložené náklady za organizaci a faktický průběh mobiliární exekuce na několika místech současně (tvořící největší položky v rámci tzv. hotových nákladů) opravdu byly v účtované výši vynaloženy a řádně uhrazeny. Identický byl postup ohledně nákladů za přípravu znaleckého posudku na nemovitost povinného. K údajnému chybnému stanovení nákladů právního zástupce oprávněného kárně obviněný poznamenal, že exekuční řízení bylo zahájeno pro částku 4.600.000 Kč s příslušenstvím. Po podání návrhu došlo k částečné úhradě z pojištění povinného - advokáta, o čemž právní zástupce oprávněného informoval exekuční soud. Soud pak vydal pouze usnesení o nařízení exekuce pro vymožení částky ve výši 2.069.162 Kč. Náklady právního zástupce oprávněného stanovil kárně obviněný podle usnesení o nařízení exekuce (základem byla částka 2.069.162 Kč), k námitkám právního zástupce oprávněného poté příkaz k úhradě nákladů exekuce zrušil a vydal nový příkaz, neboť závěr právního zástupce oprávněného, že mu náleží odměna z celé částky ke dni podání návrhu, považoval kárně obviněný za správný.

Kárně obviněný uznal, že ve spisu sp. zn. 132 EX 7524/10 skutečně došlo k chybnému účtování nákladů za cestovné a ztrátu času po místě, kam byl soudní exekutor jmenován. Jedná se o administrativní pochybení vykonavatelů. Závěr kárného žalobce, že zámečnické, stěhovací a bezpečnostní služby poskytnuty nebyly, kárně obviněný popřel s tím, že z protokolu o soupisu movitých věcí vyplývá, že na místě došlo ke zjištění movitých věcí třetích osob, které nebyly pojaty do soupisu. Z praktického hlediska není možné, aby oprávněný či exekutorský koncipient byli připraveni provádět odvrtní zámeků či stěhovací činnost. Na tuto činnost je však efektivní být připraven a s tím spojené náklady musí nést povinný v rámci nákladů exekuce, neboť právě a toliko v důsledku opakované nečinnosti povinného bylo po více než 12 měsících od nařízení exekuce přistoupeno k mobiliární exekuci. Závěr kárného žalobce o neposkytnutí těchto služeb a nepřítomnosti těchto osob označil kárně obviněný za nepodložený a nepravdivý.

V závěru písemného stanoviska kárně obviněný shrnul, že za pochybení svých zaměstnanců ve spisech sp. zn. 132 EX 4916/10 a 132 EX 7524/10 je připraven nést osobní odpovědnost. Z chybného postupu již vyvodil pracovní právní odpovědnost pro konkrétní zaměstnance; např. s tehdejšími zástupci a kandidátem, který měl příslušnou agendu ve své kontrolní pravomoci, ukončil pracovní poměr.

Při ústním jednání dne 31. 7. 2012 setrval kárně obviněný na svém stanovisku. Obhájce zopakoval, že nebylo možné aplikovat § 5 odst. 3 exekutorského tarifu, protože toto ustanovení je fakticky neproveditelné. Neexistuje způsob, jak stanovit beze zbytku při dvou desetinných místech odměnu ve výši 15% z částky rozdělené mezi věřitele. Není možné dodržet literu zákona, proto kárně obviněný přistoupil k nejbližšímu jinému právnímu ustanovení, které naplnit lze, a to k § 5 odst. 1 exekutorského tarifu. Ustanovení § 6 odst. 1 jednoznačně určuje, že odměna za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžitě částky činí do 3.000.000 Kč základu 15%, nikoliv 14,99 nebo 15,01 %. Obhájce vytvořil matematický model výpočtu odměny a aplikoval jej na první případ v kárné žalobě (sp. zn. 132 EX 2375/09). Uvedl, že aby se došlo ke správnému výsledku, je třeba provést celkem 194.911 shodných početních operací. U pokusu č. 194.910 bude přebytek 1 haléř a u dalšího pokusu ztráta 1 haléř. V žádném případě se nedosáhne přesně 15 %. Jestliže učiníme výpočet podle kárného žalobce, z částky 112.500 Kč by měla být rozdělena částka 112.595,60 Kč. Rozdíl ve výši 95,60 Kč by se podle kárného žalobce měl odečíst z odměny exekutora. V tom případě by odměna exekutora nečinila 12.680 Kč, ale pouze 12.584,40 Kč, a reálná výše odměny by nebyla 15%, ale 14,89 %. Obhájce zdůraznil, že normotvůrce v § 6 hovoří o 15 % (nikoliv kolem 15 %) a této částky dosáhnout nelze. Doplnil, že základním předpokladem demokratického právního řádu je seznatelnost práva a účastníci exekučního řízení a jejich zástupci nemají k metodice zveřejněné v Komorních listech přístup.

Pokud jde o údajně neúčelně vynaložené hotové náklady, obhájce uvedl, že tyto náklady nekonzumoval kárně obviněný, ale zaplatil je třetím osobám. Mobiliární exekuce musela být připravena na dvou místech, kde se mohl majetek nalézat; reálně pak byla provedena na jednom místě, kde se majetek nacházel. To však neznamená, že druhé místo exekutor nemusel v zájmu oprávněných věřitelů zajistit. Kdyby tak neučinil, porušil by jednu ze svých hlavních povinností hájit zájmy oprávněných věřitelů.

Kárně obviněný doplnil, že ve věci povinného JUDr. Z. D. řízení probíhalo po dobu více než dvou let, právní zástupce povinného JUDr. K. využil veškeré procesní prostředky k tomu, aby dosáhl zastavení nebo odkladu exekuce. Někdy kolem 15. 12. 2010 nabylo nařízení exekuce právní moci. Zástupce povinného JUDr. K., se kterým se kárně obviněný zná ze své původní advokátní praxe, odmítl možnost dobrovolné úhrady dluhu. Kárně obviněný proto přistoupil k mobiliární exekuci; ověřil, že povinný bydlí v domě svého zástupce JUDr. K., a objednal znalce na ocenění nemovitosti v obci S. u N. a zámečnickou pohotovost na obě místa. Nemohl totiž

předpokládat, že bude povinný ve své advokátní kanceláři, ani že jim někdo otevře v jeho bydlišti. Bylo nezbytné učinit tyto přípravné kroky, náklady kárně obviněný fakticky vynaložil. Je zjevné, že mobiliární exekuce proběhla a znalec dorazil na ocenění nemovitosti, neboť podklady pro vypracování znaleckého posudku si zajistil v místě S. Při mobiliární exekuci v advokátní kanceláři byly zajištěny náramkové hodinky přímo na ruku povinného. V bydlišti povinného byla přítomna jeho manželka zhruba tři dny po propuštění z nemocnice po porodu, proto kárně obviněný mobiliární exekuci v místě bydliště nekonal a vyčkal na telefonní kontakt s JUDr. K., který po zjištění, že pracovníci exekutorského úřadu jsou u něj doma, dlužnou částku uhradil.

K dotazu kárného senátu kárně obviněný vysvětlil, že zámečník a stěhovací služba nebývají objednáni ke každé mobiliární exekuci; probíhá tzv. typování. Nejprve se provede šetření, zda tam povinný vůbec může být, zda o něm sousedí vědí nebo nevědí. Zdůraznil, že zámečník a stěhovací služba byli přítomni také v obou případech, které jsou předmětem kárného návrhu. Skutečnost, že nejsou zmíněni v příslušných protokolech, označil za administrativní pochybení při vyhotovování protokolů.

Obhájce konstatoval, že kárně obviněný přiznává určité pochybení svých pracovníků při účtování nákladů spojených s činností přímo v místě sídla exekutora. Nápravu spatřoval v tom, že znovu pečlivě proškolil všechny zaměstnance, kteří přicházejí do styku s určením nákladů, a ukončil pracovněprávní vztah s konkrétním pracovníkem, který toto pochybení učinil. Ke škodě oprávněného v žádném případě nedošlo.

Na otázku, proč ve věci sp. zn. 132 EX 4916/10 ustanovil k vypracování znaleckého posudku ohledně nemovitosti v S. u N. znalce z Hranic na Moravě, kárně obviněný uvedl, že s tímto znalcem dlouhodobě spolupracuje a byl ochoten týž den, kdy mu bylo doručeno usnesení o ustanovení, 22. prosince v odpoledních hodinách dorazit do Prahy. Exekuce se tehdy po téměř 2,5 letech dostala do právní moci a oprávněný trval na akutní mobiliární exekuci.

III. Skutkový stav

Z jednotlivých spisů Exekutorského úřadu Praha 2 a ze soudních spisů kárný senát zjistil tyto podstatné skutečnosti:

K bodům 1 až 5 kárného návrhu:

1. spis sp. zn. **132 EX 2375/09** - Dne 3. 2. 2011 se konala dražba nemovitostí povinného; vydražiteli byl udělen příklep. Nejvyšší podání činilo 112.500 Kč a podle potvrzení ze dne 28. 2. 2011 bylo zapláceno. Kárně obviněný si v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 28. 2. 2011, č. j. 132 EX 2375/09-54/Zl, vyčíslil odměnu exekutora podle § 6 a násl. exekutorského tarifu ve výši 16.880 Kč, přičemž za základ pro výpočet odměny označil nejvyšší podání dosažené v dražbě nemovitostí povinného v částce 112.500 Kč. Náklady určené ve zmíněném příkazu poté kárně obviněný potvrdil usnesením o rozvrhu podstaty v celkové částce 112.500 Kč ze dne 14. 4. 2011, č. j. 132 EX 2375/09-57/Zl.
2. spis sp. zn. **132 EX 16382/09** - Dne 2. 11. 2010 se konala dražba nemovitostí povinného; vydražiteli byl udělen příklep. Nejvyšší podání činilo 1.100.000 Kč a podle potvrzení ze dne 9. 12. 2010 bylo zapláceno. Kárně obviněný si v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 10. 12. 2010, č. j. 132 EX 16382/09-61/Ri, vyčíslil odměnu exekutora podle § 6 a násl. exekutorského tarifu ve výši 165.000 Kč, přičemž za základ pro výpočet odměny označil

nejvyšší podání dosažené v dražbě nemovitostí povinného ve výši 1.100.000 Kč. Náklady určené ve zmíněném příkazu společně s náklady původně pověřeného soudního exekutora JUDr. J. P., vyčíslenými v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 16. 10. 2009, č. j. 132 EX 16382/09-16/Ri, poté kárně obviněný potvrdil usnesením o rozvrhu podstaty v celkové částce 1.100.000 Kč ze dne 10. 2. 2011, č. j. 132 EX 16382/09-68/Ri.

3. spis sp. zn. **132 EX 27443/09** - Dne 15. 4. 2010 se konala dražba nemovitostí povinného; vydražiteli byl udělen příklep. Nejvyšší podání činilo 383.333 Kč a podle potvrzení ze dne 18. 6. 2010 bylo zapláceno. Kárně obviněný si v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 6. 2010, č. j. 132 EX 27443/09-51/Ri, vyčíslil odměnu exekutora podle § 6 a násl. exekutorského tarifu ve výši 57.500 Kč, tj. 15 % z nejvyššího podání 383.333 Kč. Náklady určené ve zmíněném příkazu poté kárně obviněný potvrdil usnesením o rozvrhu podstaty v celkové částce 383.333 Kč ze dne 24. 9. 2010, č. j. 132 EX 27443/09-58/Ri.
4. spis sp. zn. **132 EX 2639/10** - Dne 16. 11. 2010 se konala dražba nemovitostí povinného; vydražiteli byl udělen příklep. Nejvyšší podání činilo 66.667 Kč a podle potvrzení ze dne 28. 12. 2010 bylo zapláceno. Kárně obviněný si v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 10. 1. 2011, č. j. 132 EX 2639/10-20/Ku, vyčíslil odměnu exekutora podle § 6 a násl. exekutorského tarifu ve výši 10.010 Kč, přičemž za základ pro výpočet odměny označil nejvyšší podání dosažené v dražbě nemovitostí povinného ve výši 66.667 Kč. Náklady určené ve zmíněném příkazu společně s náklady původně pověřeného exekutora JUDr. J. P., vyčíslenými v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 15. 3. 2010, č. j. 132 EX 2639/10-5/Ku, poté kárně obviněný potvrdil usnesením o rozvrhu podstaty v celkové částce 66.667 Kč ze dne 24. 3. 2011, č. j. 132 EX 2639/10-22/Ku. Výši odměny exekutora kárně obviněný opravil opravným usnesením ze dne 1. 7. 2011, č. j. 132 EX 2639/10-24/Ku, na částku 3.000 Kč s tím, že základem pro výpočet odměny podle § 6 odst. 1, 3 a § 5 odst. 3 exekutorského tarifu je částka 17.000,50 Kč představující pohledávku oprávněného s příslušenstvím a náklady exekuce, které budou uspokojeny z rozvrhované podstaty. Poté dne 25. 7. 2011 vydal kárně obviněný nové usnesení o rozvrhu.
5. spis sp. zn. **132 EX 38015/09** - Exekuci původně vedl soudní exekutor JUDr. J. P. Dne 3. 6. 2008 se konala dražba nemovitostí povinného; vydražiteli byl udělen příklep. Nejvyšší podání činilo 660.000 Kč a podle podnětu k nařízení rozvrhového jednání ze dne 10. 9. 2008 bylo zapláceno. Soudní exekutor JUDr. J. P. si v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 27. 6. 2008, č. j. 071 EX 265/02-83/Ku, vyčíslil odměnu exekutora podle § 6 a násl. exekutorského tarifu ve výši 99.000 Kč, přičemž za základ pro výpočet odměny označil nejvyšší podání dosažené v dražbě nemovitostí povinného ve výši 660.000 Kč. Náklady určené ve zmíněném příkazu, s daní z přidané hodnoty ve výši 20 % namísto původně vyčíslených 19 %, poté kárně obviněný převzal do usnesení o rozvrhu podstaty v celkové částce 660.000 Kč ze dne 27. 7. 2010, č. j. 132 EX 38015/09-97/Ku.

K bodu 6 kárného návrhu:

Ze spisu Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 22 Nc 6272/2009 (povinný JUDr. Z. D.) kárný senát zjistil, že návrh na nařízení exekuce ze dne 6. 10. 2008 byl podán pro částku 4.600.000 Kč s příslušenstvím; tuto částku obsahuje rovněž výrok exekučního titulu. Podáním ze dne 10. 11. 2008 vzal oprávněný návrh částečně zpět a trval na nařízení exekuce k uspokojení pohledávky 2.069.162 Kč s příslušenstvím. Okresní soud v Nymburce usnesením ze dne 20. 4. 2010, č. j. 22 Nc 6272/2009 - 41, nařídil exekuci na majetek povinného k uspokojení pohledávky oprávněného 2.069.162 Kč s příslušenstvím a provedením exekuce pověřil kárně

obviněného. V tomto spisu se dále nachází originál usnesení Okresního soudu v Nymburce ze dne 26. 4. 2011, č. j. 22 Nc 6272/2009 - 128.

Ve spisu Exekutorského úřadu Praha 2 sp. zn. **132 Ex 4916/10** (povinný JUDr. Z. D.) jsou založeny dva protokoly o soupisu movitých věcí ze dne 22. 12. 2010. Jeden soupis se uskutečnil na adrese B. 67, P. 10 v době od 10:00 do 11:10 hod. Přítomni byli zaměstnanci exekutora Mgr. M. Z. a Mgr. J. Ř., dále manželka povinného J. D.; protokol sepsal M. V. Bylo sepsáno celkem 21 movitých věcí, všechny s poznámkou zanecháno na místě. Druhý protokol neuvádí místo provedení soupisu, jméno osoby, která jej sepsala, ani jména jiných osob, které soupis provedly. Obsahuje jen okamžik zahájení úkonu (22. 12. 2010 v 10:20 hod.), jméno osoby přítomné za povinného (K. M.), seznam exekučně zabavených věcí (hodinky Breitling - zajištěno a mobilní telefon Nokia zelená - nezajištěno) a návrh povinného, že pohledávka bude v plné výši uhrazena nejpozději do 23. 12. 2010 na účet soudního exekutora. Po zaplacení pohledávky byla exekuce ukončena a hodinky Breitling byly dne 23. 12. 2010 vráceny zástupci povinného.

Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 22. 2. 2011, č. j. **132 EX 4916/10-57/Zl**, kárně obviněný vyčíslil náklady exekuce exekutora ve výši 75.937,20 Kč, z toho hotové výdaje 63.281 Kč a daň z přidané hodnoty 12.656,20 Kč. Hotové výdaje tvořily tyto položky:

- náhrada za doručení písemností - položka 12 sazebníku kárně obviněného - 100 Kč;
- 2 x soupis movitých věcí (v P. 10) - položka 13 sazebníku (2 x 500 Kč) - 1.000 Kč;
- cestovní výdaje - položka 14/15 sazebníku - 765 Kč;
- místní šetření (S., 2 x P. 10) - položka 16 sazebníku - 12.400 Kč;
- převzetí movité věci do úschovy - položka 18 sazebníku - 1.000 Kč;
- náhrada za ztrátu času při provádění exekuce (v P. 10 dne 22. 12. 2010) podle § 14 exekutorského tarifu - 5 osob, 4 hodiny - 4.000 Kč;
- telekomunikační poplatky a přeprava zásilek (přefakturace) - 1.363 Kč;
- znalecké posudky (náhrada za přípravu posudku - přefakturace) - 12.790 Kč;
- zámečník (přefakturace služby společnosti ABUGY, s. r. o. objednané na 22. 12. 2010, kdy byly provedeny soupisy movitých věcí na adrese B. 67, P. 10 a N. V. 31, P. 10) - 15.604 Kč;
- stěhovací a detektivní agentura (opět přefakturace služby ABUGY, s. r. o.) - 14.259 Kč.

Příkazem k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 3. 2011, č. j. **132 EX 4916/10-67**, kárně obviněný určil odměnu soudního exekutora 388.656 Kč (výrok I.) a náklady exekuce oprávněného 78.300 Kč (výrok II.) a vyslovil, že náklady již byly uhrazeny (výrok III.). V odůvodnění poukázal na to, že oprávněný se návrhem podaným dne 7. 8. 2008 domáhal nařízení exekuce k vymožení částky 4.600.000 Kč s příslušenstvím; po zahájení řízení byla učiněna částečná úhrada a oprávněný omezil svůj nárok na částku 2.069.162 Kč s příslušenstvím. Odměna právního zástupce oprávněného proto byla stanovena z částky 4.600.000 Kč.

Usnesením ze dne 26. 4. 2011, č. j. 22 Nc 6272/2009 - 128, Okresní soud v Nymburce změnil příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 22. 2. 2011, č. j. **132 EX 4916/10-57**, tak, že náklady soudního exekutora se určují ve výši 4.200 Kč. Současně změnil příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 3. 2011, č. j. **132 EX 4916/10-67**, ve výroku II. tak, že náklady exekuce oprávněného se určují ve výši 47.940 Kč; ve výroku I. a III. napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění soud uvedl, že soudnímu exekutorovi náleží náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, a za takové neuznal služby zámečníka a stěhovací a detektivní agentury ve výši 15.604 Kč a 14.259 Kč a dále výdaj na vypracování znaleckého posudku ve výši 12.790 Kč. Soud neakceptoval ani úkony spadající do běžné činnosti exekutora kryté odměnou či úkony prováděné v místě (obci) sídla exekutorského úřadu. Příkaz k úhradě

nákladů exekuce ze dne 18. 3. 2011 soud změnil v určení nákladů oprávněného v exekučním řízení, kde vzal za základ odměny advokáta vymáhané plnění, tedy částku 2.069.162 Kč, nikoli částku, jež byla původně oprávněnému přisouzena exekučním titulem.

K bodu 7 kárného návrhu:

Ve spisu Exekutorského úřadu Praha 2 sp. zn. **132 Ex 7524/10** (povinný Mgr. I. S.) je založen protokol o soupisu movitých věcí, který se uskutečnil dne 16. 2. 2011 v době od 15:00 do 15:45 hod. na adrese K Z. 1055/36, P. 5. Přítomen byl kárně obviněný, jeho zaměstnanec J. Ř., za oprávněného Ing. Z. H., zámečnick M. J., stěhovací agentura Abugy, s. r. o. a dále P. A., M. P. a J. P.; protokol sepsal M. V. V příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 24. 2. 2011, č. j. 132 EX 7524/10-20, kárně obviněný hotové výdaje takto:

- náhrada za doručení písemností - položka 12 - 100 Kč;
- místní šetření (P. 5 a P. 6) - položka 16 - 1.000 Kč;
- náhrada za ztrátu času při provádění exekuce (na adresách Dr. Z. W. 834/10, P. 6 a K Z. 36, P. 5) - 3 osoby, 4 hodiny - 2.400 Kč;
- telekomunikační poplatky a přeprava zásilek (přefakturace) - 97 Kč;
- zámečnick (přefakturace služby objednané na 16. 2. 2011, kdy byly provedeny mobiliární exekuce na adresách D. Z. W. 834/10, P. 6 a K Z. 36, P. 5) - 1.160 Kč;
- stěhovací a detektivní agentura (přefakturace služby společnosti ABUGY, s. r. o. objednané na 16. 2. 2011, kdy byly provedeny mobiliární exekuce na adresách D. Z. W. 834/10, P. 6 a K Z. 36, P. 5) - 10.000 Kč.

Kopie protokolu o soupisu movitých věcí ze dne 16. 2. 2011, obsažená v kontrolním spisu kárného žalobce, neuvádí přítomnost zámečnicka M. J. a stěhovací agentury Abugy, s. r. o.

IV.

Posouzení kárné odpovědnosti

IV.1. Výpočet odměny soudního exekutora

Kárný senát se nejprve zabýval první skupinou skutků vymezenou v bodech 1 až 5 návrhu na zahájení kárného řízení a dospěl k závěru, že tyto skutky se staly a odpovědnost za ně nese kárně obviněný, který postupoval v rozporu s § 5 a § 6 exekutorského tarifu (vyhláška č. 330/2001 Sb.), které upravují odměnu soudního exekutora za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky.

Podle § 6 odst. 1 exekutorského tarifu *odměna za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky činí*

<i>do 3 000 000 Kč základu</i>	<i>15 %,</i>
<i>z přebývajících částky až do 40 000 000 Kč základu</i>	<i>10 %,</i>
<i>z přebývajících částky až do 50 000 000 Kč základu</i>	<i>5 %,</i>
<i>z přebývajících částky až do 250 000 000 Kč základu</i>	<i>1 %.</i>

V případech popsaných v bodech 1 až 5 návrhu na zahájení kárného řízení nebylo sporu o tom, že kárně obviněnému náleží za provedení exekuce odměna ve výši 15 % základu. Kárný žalobce vycházel při výpočtu odměny z § 5 odst. 3 exekutorského tarifu, zatímco kárně obviněný tvrdil, že toto ustanovení je neaplikovatelné, a proto svou odměnu určoval podle § 5 odst. 1 téhož předpisu. Kárný senát podotýká, že v žádném z příkazů k úhradě nákladů exekuce vyjmenovaných pod body 1 až 5 kárného návrhu není ustanovení § 5 odst. 1 exekutorského tarifu

zmíněno. Všechny příkazy uvádějí pouze § 6 tohoto předpisu a jedině v opravném usnesení vydaném po provedené kontrole ve věci sp. zn. 132 EX 2639/10 zmiňuje kárně obviněný také ustanovení § 5 odst. 3 exekutorského tarifu.

Podle § 5 odst. 1 exekutorského tarifu, nestanoví-li se dále jinak, je základem pro určení odměny za provedení exekuce ukládající zaplacení peněžité částky výše exekutorem vymoženého plnění.

Podle § 5 odst. 3 exekutorského tarifu, pokud při exekuci prodejem nemovitostí nebo při exekuci prodejem podniku byly uspokojeny zcela nebo zčásti nároky oprávněného, toho, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný anebo věřitele povinného, který podal přihlášku, je základem pro určení odměny ta část rozdělované podstaty, kterou byly takto uspokojeny nároky těchto osob.

Vzájemný vztah citovaných ustanovení upravujících základ pro určení odměny jednoznačně vyplývá z § 5 odst. 1; jedná se o vztah obecné úpravy (odst. 1) a úpravy zvláštní (odst. 3). Je-li naplněna hypotéza § 5 odst. 3, nemůže být na daný případ aplikován odstavec 1. Přesně taková situace nastala ve všech exekučních řízeních uvedených v bodech 1 až 5 návrhu na zahájení kárného řízení.

Kárný senát nepřisvědčil obhajobě kárně obviněného postavené na tvrzení o neaplikovatelnosti § 5 odst. 3 exekutorského tarifu a konstatuje, že toto ustanovení obsahuje zcela jednoznačné, srozumitelné a určité pravidlo, jak stanovit základ pro výpočet odměny.

Soudní exekutor vyčísluje svou odměnu jako jeden z bodů rozvrhového jednání pravidelně v příkazu k úhradě nákladů exekuce, který je podkladem pro uplatnění nároku v rozvrhovém jednání. Pro stanovení odměny je třeba nejprve posoudit, zda součet všech přihlášených nároků, nákladů a hrubého odhadu odměny (včetně případné daně z přidané hodnoty) převyšuje rozvrhovaný výtěžek, nebo zda je předpokládána hyperocha (přebytek, který se vrací povinnému). V případě očekávané hyperochy je stanovení základu pro určení odměny zcela jednoduché: sečtou se všechny zjištěné přihlášené nároky (oprávněného a dalších přihlášených věřitelů), jež mají být v rozvrhu uspokojovány.

Daleko frekventovanější je však situace, kdy přihlášené nároky převyšují rozvrhovaný výtěžek. V takových případech je třeba postupovat při výpočtu poněkud obezřetněji, jak ukazuje následující model, vycházející z toho, že součet přihlášených nároků je 500.000 Kč, výtěžek dražby určený k rozvržení je 100.000 Kč a náklady exekuce jsou 10.000 Kč:

Z výtěžku dražby (zaplaceného nejvyššího podání) se nejprve musí odečíst náklady exekuce tvořené hotovými výdaji a náhradami, neboť nejsou základem pro určení odměny (srov. § 5 odst. 3 exekutorského tarifu). Zůstane částka 90.000 Kč. Tato částka bude rozdělena mezi oprávněného, přihlášené věřitele a zároveň z ní bude uspokojena odměna exekutora (sazba odměny činí podle § 6 odst. 1 exekutorského tarifu 15 %).

Celkových 90.000 Kč tedy zahrnuje jak částky určené k uspokojení nároků oprávněného a dalších přihlášených věřitelů, tak současně odměnu soudního exekutora, která má být 15 % z těchto částek určených k uspokojení nároků. Jinými slovy hodnota 90.000 Kč představuje 115 % částek určených k uspokojení nároků oprávněného a dalších přihlášených věřitelů. Jednoduchou matematickou operací pak lze dojít k „surovému“ základu pro určení odměny exekutora (90.000 Kč / 115 % x 100 % = 78.260,87 Kč).

Získaný „surový“ základ se ve smyslu ustanovení § 27 exekutorského tarifu zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru na 78.300 Kč, a z něj se potom určí 15 % (11.745 Kč), která

se zaokrouhlí na celé desetikoruny nahoru na 11.750 Kč. Odečteme-li výslednou odměnu exekutora 11.750 Kč od částky 90.000 Kč, získáme částku 78.250 Kč, která bude při rozvrhu rozdělena mezi oprávněného a další přihlášené věřitele.

Výsledný poměr odměny exekutora vůči základu pro určení odměny ($11.750 / 78.250$) činí 0,1501597, tedy odměna exekutora je v tomto případě o něco málo více než 15 %, přesně 15,01597 %. Tato nepatrná odchylka vzniká především v důsledku zaokrouhlování, které exekutorský tarif předpokládá a které je nastaveno ve prospěch soudních exekutorů (srov. ustanovení § 27 zmíněného předpisu - *Základ pro určení odměny exekutora se zaokrouhluje na celé stokoruny nahoru a vypočítaná odměna na celé desetikoruny nahoru.*).

Je-li soudní exekutor plátcem daně z přidané hodnoty (DPH), tato skutečnost musí být zohledněna již v samotném počátku výpočtu. V rozdělované částce 90.000 Kč je totiž v takovém případě obsažena také příslušná daň z odměny exekutora. Aktuální sazba DPH za exekutorské služby činí 20% z daňového základu; sazba odměny exekutora se tak připočtením DPH zvyšuje na 18 % (1,2 násobek sazby 15 %). Hodnota 90.000 Kč proto představuje 118 % částek určených k uspokojení nároků oprávněného a dalších přihlášených věřitelů. „Surový“ základ pro určení odměny exekutora se vypočte takto: $90.000 \text{ Kč} / 118 \% \times 100 \% = 76.271,19 \text{ Kč}$; tento základ se zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru (76.300 Kč), z něj se určí odměna exekutora 15 % (11.445 Kč), která se zaokrouhlí na celé desetikoruny nahoru na 11.450 Kč (bez DPH).

Částku připadající na DPH, tj. 20 % z 11.450 Kč (2.290 Kč), je třeba odečíst od výtěžku dražby, neboť stejně jako hotové výdaje a náhrady exekutora není součástí základu pro určení odměny (srov. § 5 odst. 3 exekutorského tarifu). Odečteme-li odměnu exekutora 11.450 Kč a DPH 2.290 Kč od částky 90.000 Kč, získáme částku 76.260 Kč, která bude při rozvrhu rozdělena mezi oprávněného a další přihlášené věřitele. Výsledný poměr odměny exekutora vůči základu pro určení odměny ($11.450 / 76.260$) činí 0,1501442, tedy odměna exekutora je v tomto případě o něco málo více než 15 %, přesně 15,01442 %.

Nad rámec uvedeného kárný senát podotýká, že takto vyčíslenou odměnu, případně i stanovenou v příkazu k úhradě nákladů exekuce, by měl exekutor v rámci rozvrhového jednání modifikovat, pokud dojde během tohoto jednání ke změně předvídaných uspokojovaných nároků (úspěšné popření pohledávky, částečné omezení přihlášky, apod.). Teprve při samotném rozhodování o rozvrhu lze totiž bezpečně zjistit tu část rozdělované podstaty, kterou byly uspokojeny nároky oprávněných a dalších přihlášených věřitelů (srov. § 5 odst. 3 exekutorského tarifu). Je tomu tak proto, že díky konstrukci přijaté v předmětném ustanovení je obsah rozvrhového výroku o uspokojení nákladů exekuce v části týkající se odměny exekutora závislý na výrocích, jimiž je rozhodováno o uspokojování dalších pohledávek. Z hlediska způsobu výpočtu odměny exekutora je tato závislost výroků samozřejmě nepodstatná. Jakkoliv popsaná konstrukce závislých výroků není běžná, vede k nejspřavedlivějšímu možnému uspořádání věcí.

S ohledem na výše uvedené je evidentní, že argumentace kárně obviněného o neaplikovatelnosti § 5 odst. 3 exekutorského tarifu neobstojí, neboť předmětné ustanovení lze bez potíží použít a v souladu s ním stanovit odměnu exekutora, aniž by bylo nutné znát vzorec publikovaný v Komorních listech.

Obhajoba vystavěná na nemožnosti určení odměny ve výši přesně 15 % představuje velmi sofistikovaný pokus o zdůvodnění zjevně nesprávného postupu, který vedl k neoprávněnému obohacení kárně obviněného. Namísto toho, aby akceptoval způsob určení odměny podle § 5 odst. 3 exekutorského tarifu, při kterém se vypočtená odměna od cílových 15 % základu odchyluje v řádech setin procenta (tato odchylka je způsobena zejména zaokrouhlováním, které

zmíněný předpis požaduje), zvolil kárně obviněný zcela vědomě jiný postup, u něhož se výsledná odměna od stanovených 15 % základu odchyluje v řádu jednotek procent.

Také tvrzení kárně obviněného, že k výpočtu odměny podle § 5 odst. 3 exekutorského tarifu je třeba provést složité matematické operace, je nesprávné. Ke správnému a dostatečně přesnému výpočtu odměny exekutora podle zmíněného ustanovení postačuje jednoduchá úvaha a běžné matematické znalosti.

Kárný senát nepovažuje za nezbytné provést výpočet odměny ve všech případech uvedených v bodech 1 až 5 kárného návrhu, neboť výše popsaný model dostatečně ilustruje nesprávnost postupu kárně obviněného. Kárný žalobce naopak při výpočtu postupoval správně vyjma případu uvedeného pod bodem 5, kde vycházel ze sazby DPH 20 %, ačkoliv ke zdanitelnému plnění došlo v době, kdy činila 19 % [srov. § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném do 31. 12. 2009].

Pokud kárně obviněný použil namísto základu podle § 5 odst. 3 exekutorského tarifu jako základ pro určení odměny celý rozvrhovaný výtěžek dražby, postupoval nesprávně. Výsledkem tohoto nesprávného postupu bylo, že si účtoval odměnu o jednotky procent vyšší, než mu náležela. Kárně obviněným zvolený výklad předmětného ustanovení, který vyústil v jeho naprostou ignoraci, překračuje podle kárného senátu hranice akceptovatelné nezávislosti právního názoru. Kárný senát ostatně ani není přesvědčen o upřímnosti takto vedené obhajoby, neboť z odůvodnění předmětných příkazů k úhradě nákladů exekuce ani náznakem nevyplývá, že by kárně obviněný exekutor řešil zásadní výkladové dilema, kvůli němuž se rozhodl část platné úhradové vyhlášky neaplikovat, jak kárnému senátu předestíral.

K argumentu kárně obviněného, který své postavení při aplikaci a interpretaci právních předpisů srovnával s pozicí soudce, kárný senát podotýká, že soud (resp. soudce) je při rozhodování nestranný, a to i ve vztahu k nákladům řízení. V tom se odlišuje od soudního exekutora, který má jasný zájem na tom, jak stanoví svou odměnu; v tomto směru tudíž nemůže být považován za nestranného. Ze srovnání postavení soudního exekutora a soudce tedy v dané situaci nelze pro kárně obviněného nic vytěžit.

Jednání kárně obviněného v popsanych případech vykazuje přinejmenším znaky nepřímého úmyslu, neboť z jeho obhajoby vyplývá, že při výpočtu své odměny postupoval zcela vědomě v rozporu s § 5 odst. 3 exekutorského tarifu. Tímto postupem kárně obviněný porušil své povinnosti stanovené v § 46 exekučního řádu a dopustil se kárného provinění ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Na uvedeném závěru nic nemění skutečnost, že ve věci sp. zn. 132 EX 2639/10 kárně obviněný po provedené kontrole vydal opravné usnesení, kterým uvedl příkaz k úhradě nákladů exekuce do souladu s exekutorským tarifem. Bez vlivu zůstává rovněž fakt, že ve věci sp. zn. 132 EX 38015/09 vydal chybný příkaz k úhradě nákladů exekuce původně pověřený soudní exekutor JUDr. J. P., neboť kárně obviněný nesprávně určenou odměnu exekutora převzal do svého usnesení o rozvrhu.

IV.2. Nesprávně účtovaná náhrada za promeškaný čas

Podle § 14 odst. 1 exekutorského tarifu *náhrada za promeškaný čas náleží exekutorovi při úkonech exekuční činnosti vykonávaných v místě, které není sídlem jeho úřadu, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět.*

Z citovaného ustanovení je *a contrario* zřejmé, že soudnímu exekutorovi nenáleží náhrada za promeškaný čas při úkonech, které vykonává v místě (rozuměj v obci), jež je sídlem jeho úřadu, a nenáleží mu náhrada ani za čas strávený cestou do místa výkonu těchto úkonů a zpět (v rámci území dané obce).

Kárný senát shledal, že kárně obviněný postupoval v rozporu s předmětným ustanovením, pokud ve věcech sp. zn. 132 EX 4916/10 a 132 Ex 7524/10 zahrnul mezi své náklady náhradu za promeškaný čas při úkonech (místních šetřeních), které realizoval na území hlavního města Prahy, v němž sídlí jeho exekutorský úřad. Současně kárně obviněný porušil ustanovení § 46 odst. 2 exekučního řádu a § 2 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 418/2001 Sb., o postupech při výkonu exekuce a další činnosti, ve znění pozdějších předpisů, neboť o místních šetřeních nevyhotovil protokoly, ani tyto úkony jinou formou nezaznamenal do příslušných spisů. Sám kárně obviněný tato pochybení při ústním jednání přiznal.

Podle své konstantní judikatury kárný soud „[n]emíni ... soudní exekutory postihovat za jejich právní názory. Nicméně, je-li podán návrh na zabavení kárného řízení proti soudnímu exekutorovi, je kárný soud povinen posoudit, zda skutky, v nichž je kárně obviněný spatřováno, zakládají kárnou odpovědnost, či nikoli. Kárný senát je přesvědčen, že soudní exekutor by měl být kárně odpovědný za své excesivní přehmaty, pod něž lze jistě podřadit porušení zřejmého a nesporného ustanovení zákona, případně jeho interpretaci naprosto extrémním a nepřijatelným způsobem.“ (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2011, č. j. 14 Kse 6/2010 - 182, www.nssoud.cz).

Povinností vyplývajících ze zmíněných právních předpisů si kárně obviněný musel být vědom, neboť tyto předpisy upravují základní postupy a pravidla činnosti soudních exekutorů a ustanovení, která kárně obviněný porušil, jsou zcela jednoznačná a nepřipouštějí odlišný výklad. V uvedeném jednání kárně obviněného proto kárný senát spatřuje kárné provinění ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

IV.3. Účelnost vynaložených hotových výdajů

Podle § 13 odst. 1 exekutorského tarifu *exekutorovi náleží v souvislosti s výkonem exekuční činnosti náhrada hotových výdajů v paušální částce 3 500 Kč. Tato náhrada zahrnuje zejména soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, úbrady osobám provádějícím přepravu zásilek, telekomunikační poplatky, odborná vyjádření opisů, fotokopie a náhrady nákladů na vložení či získání dat z centrálních informačních systémů.*

Podle odst. 2 téhož ustanovení, *překroč-li výše hotových výdajů exekutora účelně vynaložených v souvislosti s prováděním exekuční činnosti částku 3 500 Kč, náleží mu místo náhrady podle odstavce 1 náhrada hotových výdajů v plné výši. Tyto náklady je exekutor povinen prokázat.*

Náhrada hotových výdajů v plné výši náleží soudnímu exekutorovi pouze tehdy, jedná-li se o výdaje účelně vynaložené a prokázané. Slovní spojení „účelně vynaložených“, obsažené v citovaném ustanovení, představuje neurčitý právní pojem, který je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétními okolnostmi případu.

Posouzení otázky, zda soudní exekutor vynaložil určité výdaje účelně, či nikoliv, je nepochybně věcí právního názoru. Jak již kárný senát zmínil, cílem kárného soudu není postihovat soudní exekutory za jejich právní názory s výjimkou případných excesů. Soudní exekutor tedy nemůže být kárně odpovědný ani za svůj právní názor na to, zda určité výdaje byly

účelně vynaloženy, či nikoliv, pokud nejde o porušení zřejmého a nesporného ustanovení zákona, případně jeho interpretaci naprosto extrémním a nepřijatelným způsobem.

Kárný senát proto zkoumal, zda lze skutečnost, že kárně obviněný označil hotové výdaje vyjmenované v návrhu na zahájení kárného řízení za účelně vynaložené, považovat za excesivní výklad citovaných ustanovení, nebo jde „jen“ o právní názor kárně obviněného, za který nemůže být postihován. Samotnou otázkou, zda byly předmětné hotové výdaje vynaloženy účelně, či nikoliv, se kárný senát nezabýval, neboť to přísluší exekučnímu soudu.

Kárný senát přistoupil na argumentaci kárně obviněného, že v případě mobiliárních exekucí, u kterých existuje podložená domněnka, že bude nezbytné využít služeb zámečníka nebo stěhovacích služeb, je namístě předem zajistit, aby byl nějaký subjekt připraven tyto služby provést. Tímto způsobem lze předejít eventuálnímu zmaření exekuce nebo neúměrnému zvyšování nákladů spojenému např. s přivoláním zámečnické pohotovosti. Právní názor kárně obviněného v tomto ohledu nelze hodnotit jako exces nebo nepřípustný výklad právních předpisů; nejedná se proto o kárné provinění.

Na okraj nutno doplnit, že při objednávání zámečníka a stěhovací služby před termínem konání mobiliární exekuce by si soudní exekutor měl opatřit dostatek informací k tomu, aby mohl učinit závěr, že povinný nebo jiná osoba pravděpodobně neumožní dobrovolně vstup do prostor, kde se může nacházet majetek povinného, a že tento majetek pravděpodobně bude natolik objemný, že jej bude muset odvést stěhovací služba.

Soudní exekutor je povinen usilovat o to, aby náklady exekuce byly co nejnižší. Pokud to sníží hotové výdaje a existuje-li podložená domněnka potřeby zámečníka nebo stěhovací služby, je vhodné zajistit tyto služby tak, aby dotyčný subjekt byl připraven přijet na místo výkonu na zavolání. Za nežádoucí nelze brát ani sjednání dlouhodobějšího smluvního vztahu na výkon předmětných činností s jedním subjektem, bude-li mít tento smluvní vztah za následek snížení hotových výdajů v jednotlivých exekučních řízeních.

Naopak za excesivní jednání, které by se dalo hodnotit jako kárné provinění, kárný senát považuje kárným žalobcem obecně zmíněné umělé zvyšování nákladů exekuce využíváním spřátelených subjektů, jež vystavují faktury za služby, které neposkytly. V projednávané věci však nic takového nebylo prokázáno.

Kárný senát uvěřil obhajobě kárně obviněného, že finanční prostředky za zámečnické a stěhovací služby skutečně vydal a že na místech, kde měla proběhnout mobiliární exekuce, byly přítomny osoby, které byly připraveny tyto služby poskytnout. Skutečnost, že tyto osoby nejsou zmíněny v protokolech o soupisu movitých věcí, resp. v jednom případě byly do protokolu dopsány dodatečně, považuje kárný senát ve shodě s kárně obviněným za selhání zaměstnance exekutorského úřadu, který protokol vyhotovil.

Ani v účtování nákladů za znalecký posudek, který nebyl zpracován, nespatřuje kárný senát kárné provinění. Opět se jedná o právní názor kárně obviněného na účelnost výdaje, který skutečně vynaložil, tentokrát za znalecký posudek. Kárně obviněný zdůvodnil, proč k ocenění nemovitosti v S. u N. ustanovil znalce z Hranic na Moravě (dobrá spolupráce se znalcem, jeho operativnost a rychlost reakce v předvánočním čase) a proč znalec posudek nevypracoval (ukončení exekuce zaplacením pohledávky). Je jistě nanejvýš vhodné ustanovovat znalce z blízkého okolí místa, kde se nachází objekt, který má být oceněn, nicméně postup kárně obviněného v daném kontextu nelze považovat za exces.

Kárný senát hodnotil rovněž účtování částek ve věci sp. zn. 132 EX 4916/10 za provedení dvou soupisů movitých věcí (2 x 500 Kč) a za převzetí věci do úschovy (1.000 Kč). Tyto položky kárně obviněný vyčíslil na základě svého vlastního sazebníku.

Podle § 1 odst. 3 exekutorského tarifu, *v odměně exekutora je zahrnuta i náhrada za běžné administrativní a jiné práce v souvislosti s exekuční činností a další činností exekutora.*

Odměna za výkon exekuční a jiné činnosti je úplatou za činnost vykonávanou osobně exekutorem nebo jeho zaměstnanci, pokud zákon výslovně nestanoví, že za takovou činnost exekutorovi náleží zvláštní náhrada, kterou může být jen náhrada hotových výdajů, náhrada za doručení písemnosti a náhrada za ztrátu času. Jakákoliv jiná činnost exekutora a jeho zaměstnanců s výjimkou těchto náhrad je pokryta odměnou a zvláštní úhrada za ni exekutorovi nenáleží. [Blíže viz Kasíková, M. a kol. *Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, str. 512 a násl.]

Kárný senát shledal, že kárně obviněný porušil citované ustanovení, pokud samostatně účtoval poplatky za činnosti, za které mu náleží odměna podle § 5 a § 6 exekutorského tarifu. Vzhledem k tomu, že se jedná o pochybení ojedinělé (vyskytlo pouze v jednom ze spisů, které byly uvedeny v návrhu na zahájení kárného řízení), nesprávně účtovaná částka není vysoká a pochybení kárně obviněného bylo napraveno rozhodnutím exekučního soudu, dospěl kárný senát k závěru, že popsané porušení právního předpisu v tomto konkrétním případě nedosahuje takové intenzity a společenské škodlivosti, aby bylo možno je považovat za kárné provinění.

Lze tedy shrnout, že skutky týkající se nesprávného účtování nákladů exekuce (hotových výdajů) se staly, nejsou však kárnými proviněními ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Kárný senát proto ve vztahu k těmto skutkům kárně obviněného zprostil návrhu na zahájení kárného řízení.

IV.4. Nesprávně určené náklady oprávněného

Podle § 87 odst. 2 exekučního řádu *oprávněný má právo na náhradu nákladů účelně vynaložených k vymáhání nároku (dále jen „náklady oprávněného“). Náklady oprávněného hraď oprávněnému povinný.*

Mezi náklady oprávněného lze zařadit zejména hotové výdaje oprávněného a jeho zástupce, ušlý výdělek oprávněného a jeho zákonného zástupce, náklady důkazů, tlumočné a odměnu za zastupování oprávněného advokátem nebo jiným exekutorem, náhradu jeho nákladů a případnou DPH. Odměna za zastupování oprávněného advokátem je určena v § 12 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. [Blíže viz Kasíková, M. a kol. *Zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád). Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, str. 339.]

Podle § 16 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb. *pro určení sazeb odměn je rozhodný stav v době vyhlášení (vydání) rozhodnutí.*

Postup kárně obviněného, který v příkazu k úhradě nákladů exekuce ze dne 18. 3. 2011, č. j. 132 EX 4916/10-67, vycházel při určování výše odměny právního zástupce oprávněného z částky uvedené v návrhu na nařízení exekuce, a nikoliv z částky uvedené ve výroku usnesení

o nařízení exekuce, představuje jednoznačné porušení citovaného ustanovení. Není proto pochyb o tom, že skutek - jak byl popsán v návrhu na zahájení kárného řízení - se stal.

Při úvaze o tom, zda lze v tomto porušení právního předpisu spatřovat kárné provinění, kárný senát zohlednil zejména skutečnost, že kárně obviněný postupoval shora popsaným způsobem až v reakci na námitky oprávněného proti původnímu příkazu k úhradě nákladů exekuce, který uváděl stejnou částku nákladů oprávněného jako Okresní soud v Nymburce a kárný žalobce. Kárně obviněný tedy rozhodně neměl v úmyslu zvýhodnit jednoho účastníka řízení na úkor jiného a pochybil de facto pouze v tom, že přistoupil na nesprávnou argumentaci oprávněného. Kárný senát přihlédl rovněž k tomu, že zmíněné pochybení kárně obviněného bylo napraveno exekučním soudem.

Kárný senát proto uzavírá, že v tomto konkrétním případě neshledal, že by porušení právního předpisu kárně obviněným dosáhlo takové intenzity a společenské škodlivosti, aby bylo možno je považovat za kárné provinění ve smyslu ustanovení § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu. Kárný senát proto kárně obviněného zprostil návrhu na zahájení kárného řízení rovněž ve vztahu k tomuto skutku.

V. Kárné opatření

Vzhledem k tomu, že kárný senát dospěl u celkem sedmi skutků k závěru, že se jedná o kárné provinění, a uznal kárně obviněného vinným, musel současně uložit některé z kárných opatření podle § 116 odst. 3 exekučního řádu.

Při rozhodování o druhu kárného opatření vycházel kárný senát ze všech okolností případu. Ve prospěch kárně obviněného přihlédl k tomu, že před kárným senátem stojí poprvé. Z přípisu Exekutorské komory České republiky ze dne 2. 4. 2012 kárný senát zjistil, že kárně obviněný nebyl uznán vinným z kárného provinění ani žádným rozhodnutím Exekutorské komory; jediné kárné řízení, které proti němu (ještě jako exekutorskému kandidátovi) komora vedla, bylo pravomocně zastaveno.

Za přitěžující považoval kárný senát skutečnost, že kárně obviněný jednal při nesprávném stanovení své odměny úmyslně v rozporu s § 5 odst. 3 exekutorského tarifu, a to ve svůj prospěch. Stejného nebo srovnatelného porušení právních předpisů při určení odměny se kárně obviněný dopustil v pěti případech a v dalších dvou případech nesprávně stanovil vyšší svých náhrad, čímž se obohatil o nemalou částku.

Po zvážení všech rozhodujících kritérií spoluurčujících povahu a závažnost kárných provinění, tj. významu chráněného zájmu, jímž je zájem na řádném výkonu svěřené pravomoci soudních exekutorů, osoby kárně obviněného, který dosud nebyl shledán vinným z kárného provinění, a míry jeho zavinění ve formě minimálně nepřímého úmyslu, dospěl kárný senát k závěru, že adekvátním kárným opatřením v dané věci bude pokuta podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu ve výši 100.000 Kč. Kárný senát má za to, že uložené kárné opatření vystihuje všechny okolnosti případu a přispěje k vyšší motivaci kárně obviněného k řádnému výkonu funkce soudního exekutora.

Pokuta je splatná do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol 14102011.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně kárného senátu